

[Krarup.]

nen. Smørproduktionen — jeg vil hellere sige Mælkeproduktionen — er for det danske Samfund af overordentlig Vigtighed, idet den berører ikke alene det danske Landbrug, men hele vort Erhvervsliv. Mejeribrugget giver os ikke alene Mælk, Smør og Ost til Folkeføde og til livsvigtig Eksport, men er Betingelsen for Opdræt af Kreaturer og for hele Flæskeproduktionen, man kan sige det til Grund liggende for vor Landbrugseksport; og hvad en stor Landbrugseksport betyder for Landets økonomiske Liv, forstaar enhver. Derfor er det af den største Betydning, at Mælkeproduktionen fremmes, og jeg betegner gerne Lovforslaget som en Nødvendighed, fordi det giver Mejeribrugget, Smørproduktionen, nogenlunde faste overskuelige Arbejdsvilkaar et Aar frem i Tiden. Ganske vist er der stadig væk ukendte Faktorer, der kan spille ind, naar en Landmand vil beregne sit Kvægholds Økonomi. Han kan spørge: Er der Mulighed for Indkøb af Foderkager til en overkommelig Pris? Han kan ogsaa spørge: Er der Mulighed for at faa Kunstgødning, saa at vi kan faa Græsmarkerne og Roemarkerne til at give noget til næste Aar? Og paa de Spørgsmaal kan vist ingen svare med Sikkerhed i Dag. Derfor er det godt, at der i hvert Fald bliver fastsat noget, som er sikkert, og det er altsaa Smørprisen, der bliver fastlagt et Aar frem i Tiden.

Lovforslaget medfører en Prisedgang fra 4 Kr. 45 Øre til 4 Kr. pr. kg som Producentpris, altsaa en Nedgang paa 10 pCt., og denne Nedgang betragter jeg ikke som katastrofal, ja, jeg finder det endog rimeligt, at Forbrugerprisen sikres paa det bestaaende med 3 Kr. 89 Øre pr. kg. Derimod er jeg tilbøjelig til at kritisere Bestemmelsen i § 3, efter hvilken næringsdrivende, altsaa Restauratører, Gæstgivere, Marketenderier o. lign. slipper med 11 Øre i Afgift mod den nuværende Afgift paa 56 Øre pr. kg Smør. Jeg har ikke nogen særlig stor Tro til, at de Produkter, disse næringsdrivende sælger os, vil falde tilsvarende i Pris, og saa havde det været lige saa rart at have de Penge i Kassen.

Tre indbyrdes forskellige Ting har Lovforslaget søgt at tage Hensyn til — og det har ikke været saa let at forene disse tre Ting. For det første altsaa dette, at Smørproduktionen gøres stabil og sikres ved en rimelig Produktionspris, for det andet, at Forbrugerprisen ikke forhøjes, og endelig for det tredje — naturligvis kan man sige —, at Statens Udgifter hertil ikke bliver helt uoverkommelige. Tiden vil saa vise, om det

kan naas, men jeg er saa meget Optimist, at jeg vil antage, at for dette Aar vil baade Producenter og Forbrugere være tilfredse, og der er jo endda den Mulighed tilbage — jeg siger udtrykkeligt, at det er en *Mulighed* —, at ogsaa det tredje Formaal naas, nemlig hvis vi skulde være saa heldige at faa en stor Indførsel af billige Fodermidler, saa vi kunde sætte vor Eksport godt i Vejret i Vinter og til Sommer, saadan at vi kunde eksportere Smør til andre Lande end netop til England og dér faa en større Pris hjem. Saa kunde det maaske gaa saa galt — godt skulde jeg vel sige —, at ogsaa det tredje Formaal kunde naas, at Staten slap noget billigere fra det end de beregnede 19—20 Mill. Kr., saadan at dette Beløb ikke blev et Tilskud, men nærmere et Garantibeløb.

Nu vil maaske nok nogle, som jeg vil kalde Ikke-Landbrugere, kritisere, at Landbruget faar Tilskud til sin Smørproduktion, og jeg vil i og for sig give dem Ret, for i det lange Løb er det, som den ærede Ordfører for Venstre (Bjerg) nylig har sagt, fuldstændig uholdbart i et Landbrugsland som Danmark at give Tilskud til Produktionen, men lad nu de Mennesker forstaa, at Uvisheden om Smørprisen og derfor om Kvægholdets Rentabilitet kunde have slaaet Smørproduktionen saa langt ned, at det var blevet en Katastrofe baade for Landbruget og hele vort Erhvervsliv, og lad dem forstaa, at dette Lovforslag er en Nødvendighed. Nu har Landet, eller jeg kan sige Landbruget, dog et Aars Frist, inden vi for Alvor skal tage de Priser paa Smør, som de engelske Kolonier kan sælge til, og lad saa den danske Landmands ukuelige Optimisme haabe paa, at Forholdene baade herhjemme og derude har trukket sig i Lave, saa vi stadig faar taalelige Kaar at arbejde under.

Jeg vil gerne benytte den Lejlighed, jeg her har, til at udtale to Ting. Det første, jeg ønsker at sige, er, at alle Danske, lige meget om det er Landbrugere eller Købstadfolk, maa være interesserede i, at det danske Landbrug arbejder under rimelige økonomiske Vilkaar. Folketingsmand, Professor Hartvig Frisch har engang, jeg husker ikke hvornaar, det er vel en halv Snes Aar siden, her i Rigsdagen paavist den ganske nøje Sammenhæng mellem Landbrugets Forrentningsprocent og Arbejdsløshedstallet. Han viste, at hvis Forrentningsprocenten er høj for Landbruget, saa er der kun ringe Arbejdsløshed, og omvendt, hvis Priserne gaar ned eller der kommer Krise i Landbruget, saa stiger Arbejdsløshedstallet. Det er en Omskrivning af det gamle